

Casualitat mortal

Eren les 12. Ja estàvem reunits els 3 amics davant de la porta de l'institut tal com havíem planejat.

Ara, només cal seguir el pla acordat per robar els exàmens i ja no tindríem que preocupar-nos més per aprovar el trimestre.

En primer lloc, vam saltar la tanca que separava l'institut de l'exterior i vam entrar a les aules per mitjà d'una finestreta que sempre es queda oberta. Fins aquest moment tot anava com esperàvem.

L'obscuritat s'apoderava dels passadissos, inhòspits que tantes vegades havíem travessat. A continuació, vam avançar unes passes i un soroll esgarrifós ens va alertar.

Un calfred va recórrer el nostre cos i en l'ambient es respirava la temor que teníem però que no expressàvem.

Encara així, vam continuar avançant cap a l'aula de la professora de matemàtiques.

Després, ens vam aturar davant de la porta del seu despatx. Ningú no s'atrevia a obrir-la.

Ens vam mirar i ja no teníem tan clar que açò fóra una bona idea, ja que per obtindre uns exàmens podíem ficar en perill la nostra salut.

Finalment, vam entrar i ens vam trobar el cos inert de la professora sota una bassa de sang.

L'escena era molt dantesca. Es percebien les ganivetades i la crueltat amb la que l'assassí havia actuat. A més, els ulls de la professora mostraven la temor pròpia d'algú que s'adona que la seua vida s'està esfumant.

De sobte, es sentiren unes passes.

La mort es trobava prop. Ja no hi havia esperança.

La persona que havia matat la professora no dubtaria a fer-ho també amb nosaltres.

Unes passes més.

La porta s'obrí i...